

potem pa da iz vsega, kar se mu izroči, sestavi življenjepis Debeljakov. (Odbor pritrdi in g. Lésar prevzame ta posel.)

- c) Dr. Costa poroča, da mu je g. Samec za „Letopis“ izročil znanstveni sestavek o spektralni analizi, za katero je treba naročiti nekoliko slik, in da g. pisatelj prosi za nekak znesek na proračun nagrade. (Odbor pooblasti g. dr. Costo, da pozve stroške in potem po svojem prevdarku naroči slike, in g. Samecu privoli naprej dati 50 gold. nagrade.)

Ker nima nikdo nič več omeniti, zato se sklene skupščina ob 8. uri.

Slovansko slovstvo.

* *Propovijedi dominikanca Arhangjela Kalića* (roj. 1739. leta, umrl 1816) se zove knjiga, ki bode v Dubrovniku na svetlo prišla v 3 delih na blizo 550 stranih in prinesle 34 izvirnih propovijedi, ki bodo duhovništvu za pravilo, obiteljem za bogoljubno štenje i vsacemu ljubitelju naroda i jezika za napredek književnosti. Velecenjeni naš Ivan Kurelac piše o njih tako-le: „Još sam u Dubrovniku olahkotio izdavanje slavnoga dominikanca Kalića, čim sam kroz nêko vrême vsaki dan u samostan dominikanski pohodio i mlade sinove toga reda u naš pravopis i jezik upučiavao, da umêt budu dêlo prepisat i za štampu spremit“.

Tiskarna i nakladna knjigarna Dragutina Pretnera u Dubrovniku sprejema samo do 30. ovog mjeseca predbrojenje na krasne propovjedi slavnoga dominikanca Kalića Dubrovčanina po doli naznačeni ceni; ostale naročbine morejo se sprejeti samo po povišani knjigarski ceni. — Predbrojna je cena 3 for. Prva polovica predbrojne svote, to je 1 for. 50 novč. pošlje se brž, a druga polovica onda, kedar predbrojnici prejmejo II. del ovih propovjedi. Tudi našemu duhovništvu i vsem ljubiteljem ove vrsti narodne knjige priporočamo ovo delo prav toplo.

Dopisi.

V Gorici 16. junija. — x+y. — Že več časa je bilo slišati, da mislijo poslati tudi naši deželni poslanci ministerstvu spomenico, kakor ni davno Štajarci. Včeraj je prišla ta stvar na beli dan. Zbrali so se v čitalnici skor vsi slovenski poslanci na posvet, kaj bi bilo storiti v sedanjih okolnostih, ko je kriza v državnih razmerah neogibljava. Ne vem, ali so bili tisti poslanci, ki so druge v zbor sklicali, pripravili načrt za obravnavo, slišim pa, da ni bilo mogoče, že tisti dan kaj skleniti, ker so pogrešali deležniki tega posvetovanja, marsičesa, kar morejo vedeti, predno čemu pritrdijo.

V Gorici 17. junija. — ☉ — Včeraj je imela Gorica nekako praznično podobo ne le v cerkvah, ki so bile polne ljudi, temuč tudi zunaj. V četrtek večer je naznanjalo važni zgodovinski dogodek — 25letnico Pija IX. — dolgo svečano zvonjenje, streljanje in spuščanje raket z nad griča pri gradu. Po hribih krog mesta je bilo videti mnogo kresov; škoda le, da se niso vsihkratu prižgali. Šole so včeraj večidel praznovale. Zvečer je napravilo katoliško društvo v malem semenišču primerno veselico. Po kratkem ogovoru predsednikovem je pletel dr. E. Valussi karakteristiko pontifikata Pija IX.; potem je igrala vojaška banda 8 kosov pristojno izbranih; pri 2. se je tudi pelo (koncilna himna in Mentarska bojna pesem). Združile so se v ta namen malo da ne vse pevske moči našega mesta. Vmes so švigale po zraku rakete in so grmeli (veliki) možnarji z nad vinograda nadškofovega. — Slišim, da za petin-

dvajsetletnico kronanja, 21. junija (ki je tudi god sv. Alojzija), se delajo velike priprave v bogoslovskem semenišču. — Tukajšnje papežojedce je, kar so včeraj videli in slišali, in sosebno streljanje jezilo, al naga-jali niso nič.

Iz Gorice 18. junija. — (*Javni občni zbor političnega društva „Soče“*) napovedan na 25. dan t. m. v Dornbergu, je c. k. okrajno glavarstvo goriško prepovedalo, češ, da po pravilih je društveni sedež v Gorici. — V pravilih našega društva ni naravnost rečeno, da se smejo občni zbori kamor si bodi sklicavati; a navedeno je v istih, da sme društvo javne ljudske shode pod milim nebom napravljati, katerih se lahko vdeležuje neomenjena množica ljudstva, česar ni mogoče pri občnih zbora v zaprtih prostorih. Če je dovoljeno več, bi se moralo dovoliti dosledno tudi manj. Sicer si tolmačimo mi glavarstveno prepoved po svoje. Na dnevnem redu občnega zbora je bila točka: „Vlada naj se ozira, kedar podeluje javne službe, na domačine in posebno na take osebe, ktere znajo deželne jezike in poznajo deželne razmere“. Više glavarstveno osebje obstoji iz samih tujcev. Slovenskega — glavnega jezika naše dežele — ne zná nobeden! „Hinc illae lacrimae!“

Koroško. — Slovensko-politično društvo „Trdnjava“ je 12. dne u. m. podalo obširno spomenico c. k. ministerstvom znotranjih zadev, nauka in bogočastja. — Drugi pot prinesemo to „spomenico“ od besede do besede, kakor smo jo ravnokar prejeli od društvenega odbora.

Iz Kamnika 18. junija. — Veseli, v zgodovini naše katoliške cerkve imenitni dan 16. rožnika se je tudi v Kamniku in v okolici jako lepo odlikoval s tem, da se je 15. t. m. zvečer naše prijazno mesto prav lepo razsvetilo; posebno na velikem trgu so se odlikovale 3 hiše. V nobenem kraju pa ni vse enih misli, in tako je tudi tukaj nekaj malo okenj — temnih bilo. Vse je bilo zadovoljno in veselo in mirno. Al kaj se zgodi? Okoli ene ure po polnoči se spravita dva nad nedolžno šolo, ki je z zastavami okinčana bila, in čujte, kaj delata? Trgala sta z okenj zastave, in enkrat že odpodena, ponavljata to umazano delo! In kaj mislite: kdo sta bila ta dva? mar kakošna najeta postopača? Ne, — bila sta dva škribonta Heinrich Kronavetvogel in Franc Fischer, pisac pri c. k. okrajnem glavarstvu. Ta škandal se je godil očitno, tedaj je tudi očitne graje vreden; al mislimo tudi, da krajni šolski svet ne bo tega ponočnega silovitega napada na šolsko hišo pri miru pustil! Rekel sem, da vse drugo je bilo mirno. In kdo je v tihi noči tukaj mir motil? Bila sta dva nemčurja, a ne Slovenca, katerim nasprotniki naši tako radi očitajo, da delajo med ljudstvom nemir itd. Naj povem še drugo „lepo“ historijico. Pri nekem slovesnem pogrebu, pri katerem je bila čitalnica zastopana, ker je umrla hči uda njenega, imenitnega zidarskega mojstra, je g. Pec, ki nobenemu človeku nič žalega ne stori, križ nosil, in čujte! kar brž gresta spet dva tega reveža k visokospoštovanemu poveljniku tukajšnje c. k. smodnišnice, kjer si on s pisanjem kruh služi, tožit! In ta dva „korenjaka“ bila sta kontrolor Lilek in zdravnik Saurau! Ker oba sta očeta več otrok, imela bi pač pomisliti, da se utegne tudi njihovim otrokom še hudo za kruh goditi. To vse so djanja, ktera izbujajo nevoljo in delajo zdražbe med mirnimi tukajšnjimi mestnjani. Enakih dokazov bi se pa še dalo naštet, ako jim „Novice“ ne bodo prostora odrekle.

Iz Ljubljane. — Če bi nam še dokazov treba bilo, da od takošne večine državnega zbora, kakoršna se dandanes šopiri na Dunaji, mi Slovenci in tudi drugi nenemški narodi nimajo celó nič pričakovati,